

2
Na Niedzielę IV po Wielkiej-Nocy.

Nemo me interrogat, quo vadis? Ioan. 16.

Nikt mię nie pyta, dokąd idziesz.

Po zakończonym zbawienia naszego dziele wybierając się Pan Jezus w podróż do niebieskiej oyczyzny dziwnie się temu, że nikt go nie pyta, dokąd idzie, nemo interrogat me quo vadis? A na coż też się pytać ciebie Zbawicielu, kiedy sam powiadasz vado ad eum qui me misit, idę do tego który mnie posłał, to do Ojca mego Przedwiecznego, który mię z łona swojego spuscit na ziemię, abym na niej pracował dla zbawienia ludzkiego, po tej pracy skończoney idę po zapłatę wieczną, idę do dziedzictwa moiego, powracam do tego, który pracującym daie Korony, vado ad eum qui me misit. Nie potrzebne zdaie się być takie pytanie, nakto re łatwo odpowiedziałby Pan Jezus, iako wszystko umiejący, wszystko wiedzący y widzący: wie on y widzi drogę swoie, wie y widzi termin swoy, do którego dąży, y nigdy od niego nie zbledzi. Znas by to ludzi każdego spytać by się potrzeba: quo vadis, dokąd idziesz?